

Gece Bulut Olmuştu

– ERHAN TIĐLI · 16 Mayıs 2025

GECE BULUT OLMUŞTU

Gece bulut olmuştu

Bulut özlemlerle tıka basa doymuřtu

Çöp bidonlarında yoksulun biri

Tokluđunu arıyordu

Bir türlü bulamıyordu

Kimselere soramıyordu

Gelip geçenler ya dilsizdi ya da yabancıydı dilleri kimlikleri

Adam gönlündeki kadehe yalnızlığını, kimsesizliğini

Çaresizliđini koyuyor koyuyor koyuyordu

Kadeh bir türlü dolmuyordu

O,içkiyi deđil, kadeh onu içiyordu

İçindeki gök ekini biçiyordu

Ha yağdı ha yağacak kar yüklü bir garip

Kaldırım taşlarını sayıyordu

Gözlerinden sevda akıyordu

Ama çamurlara bulanıyordu

Ařkla, özlemlerle dolup taşıyor

Karanlık kör kuyulara düşüyordu

Karlar bir türlü erimiyor

Dağlar geçit vermiyordu

Kanında damarlarında yaşattığı ırmak gözlüsü

Karlı dağların ardında çile dolduruyordu

Her rastladığına ateşiniz var mı diyordu

Aslında ateş değildi aradığı

Garipliğini dindirecek bir dost

Derdini silecek bir arkadaş arıyordu

Özlemler buz tutuyor, el ayak kayıyordu

Gurbet hançerini boğazına dayıyor

Kesiyor kesiyor kesiyordu

Bir damla kanı akılmıyordu

Gece bulut olmuştu

Başı dönüyordu.